

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 33105-06-20 ז' נ' ס'

בפני כבוד השופט מחמוד שדאפנה

התובעת:

א' ז'
ע"י ב"כ עוה"ד היבא שמאלי עזאיזה – סיוע משפטי

נגד

הנתבע:

מ' ס'
ע"י ב"כ עו"ד וג'יה יוסף

פסק דין

רקע עובדתי קצר:

1. לפני תביעת התובעת כנגד הנתבע למזונותיה ומזונות הקטין.
2. גבי **** (להלן: "התובעת" ו/או "האם") ומר **** (להלן: "הנתבע" ו/או "האב"), נישאו זל"ז בהתאם לשריעה המוסלמית בסוף שנת 2018 ומנישואיהם נולד להם הקטין **** ת"ז **** יליד 1/12/2019 (להלן: "הקטין").
3. מערכת היחסים בין בני הזוג והמשבר שפקד אותם מתוארים בכתבי הטענות של הצדדים, כל אחד על פי גרסתו. יחסי בני הזוג עלו על שרטון והחלו להתגלע ביניהם סכסוכים וחילוקי דעות אשר הביאו למשבר בחיי הנישואין ואף למשבר בין משפחות הצדדים.
4. התובעת טוענת, כי הסכסוכים בינה לבין הנתבע החלו מאז התחתנו, לטענתה סבלה לכל אורך חיי הנישואין מיחס משפיל ואלים מצידו של הנתבע. לטענתה, בתאריך 9/6/2019 או בסמוך לזה הנתבע פעל באלימות נגדה עד שחייה וחיי העובר שהיה בבטנה היו שרויים בסכנה ממשית. הוגשה תלונה מטעמה בעניין זה וכן הוגשה בקשה לצו הגנה וניתן צו הגנה.
5. מאז האירוע הנ"ל עזבה התובעת את בית המגורים המשותף של הצדדים ועברה להתגורר בבית הוריה בעיר **** עד שילדה את הקטין ביום 1/12/2019. כיום מתגוררת התובעת, לטענתה, בדירה בשכירות ב-**** ומגדלת את הקטין לבדה תוך קבלת סיוע ועזרה מבני משפחתה.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 33105-06-20 ז' נ' ס'

6. התובעת טוענת, כי הנתבע הפקיר אותה ואת הקטין, לא דאג לפרנסתם והתנער מחובותיו כלפיה וכלפי הקטין תוך הטלת נטל הפרנסה הכבד על כתפי התובעת ובני משפחתה.
7. התובעת טוענת, כי אינה עובדת ואין לה כל מקור פרנסה, מתגוררת כיום בדירה בשכירות בעיר **** ומשלמת דמי שכירות חודשיים בשיעור של 1,800 ₪. התובעת צירפה את הסכם השכירות וכן המחאות על תשלומי שכירות. התובעת גם צירפה לתביעתה תלושי שכר של הנתבע מהם עולה כי הוא משתכר בסך של 4,500 ₪ לחודש.
8. התובעת עותרת לחייב את הנתבע במזונות הקטין בסכום של 2,500 ₪ וכן עבור מזונותיה בסכום כולל של 2,500 ₪.
9. הנתבע בתורו הכחיש את טענות האישה בדבר נקיטה באלימות נגדה, ואף טוען כי התובעת היא זו שנהגה באלימות ובחוסר כבוד כלפיו וכלפי בני משפחתו. לטענתו, התובעת יחד עם בני משפחתה תכננו את מהלך עזיבתה ללא כל סיבה ועזיבתה תוכננה מראש ביחד עם אביה. לטענת הנתבע, בעת עזיבתה לקחה התובעת את כל החפצים האישיים שלה כולל התכשיטים והכספים.
10. לעניין התלונה שהוגשה נגדו טוען הנתבע, כי עסקין בתלונת שווא ושקרית שכל מטרתה לגרום לו נזק ולראייה הוא שוחרר לאחר חקירה קצרה, ולאחרונה אף קיבל הודעה על סגירת התיקים נגדו דבר שלטענתו מעיד ומוכיח כי מדובר בתלונות שקריות.
11. לעניין החיוב במזונות הקטין, הנתבע אינו מכחיש את חבותו עפ"י הדין השרעי לשאת במזונות הקטין, וכי הוא עומדת בתשלום המזונות שנקבע במסגרת תיק י"ס שניהלו הצדדים במסגרתו נפסק סך של 1,600 ₪ עבור מזונותיו של הקטין סכום שנפסק בהסכמת הצדדים.
12. לעניין מזונות האישה טוען הנתבע, כי לא מגיע לה מזונות היות והיא אישה מורדת ועזבה את הבית ללא כל סיבה מוצדקת. לטענתו, התובעת לא קיימה את הוראות הדין השרעי שחל על הצדדים ומדובר באישה מורדת (נאשז) ולכן היא לא זכאית למזונותיה.
13. הנתבע טוען, כי הוא עובד שכיר כנהג משאית ולאחרונה בשל ריבוי התביעות והתדיינות בינו לבין התובעת הוא לא מצליח לעבוד חודש שלם ושכרו החודשי עומד ע"ס 5,000 ₪. הנתבע טוען, כי הוא מחזיר חובות רבים שצבר כתוצאה מנישואיו. הנתבע טוען, כי הוא דל אמצעים ואין לו כל רכוש או נכסים מלבד רכב פרטי מסוג טיוטה אשר שווי מוערך בסך של 15,000 ₪.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 33105-06-20 ז' נ' ס'

14. הנתבע טוען, כי הסכומים הנטענים ע"י התובעת הינם סכומים מופרזים ואין עליהם כל אסמכתא ואין להם כל אחיזה במציאות. לטענתו, מצבו הכלכלי קשה מאוד ואין ביכולתו לזון את הקטין בסכומים הנטענים, והוא מבקש לחייבו בסך של 1,200 ₪ בלבד עבור הקטין ולדחות את התביעה לתשלום מזונות אישה.
15. כאמור במסגרת הליך י"ס 32052-01-20 שנקטה התובעת הגיעו הצדדים להסכמות בדיון שנערך ביום 8/3/2020, לפיהן חויב הנתבע לשלם לידי התובעת סך של 1,600 ₪ סכום שכולל הוצאות המדור ואחזקתו עבור מזונות הקטין, הסכמות שקיבלו תוקף של פס"ד.
16. נערכו שני דיונים בפני ובדיון האחרון מיום 5/11/2020, חזרה התובעת על טענותיה וביקשה לחייב את הנתבע במזונותיה. באשר למזונות הקטין היא הסכימה שהמזונות שנקבעו לקטין במסגרת תיק י"ס ע"ס 1,600 ₪ עבור הקטין יהפכו לפס"ד סופי תוך חיוב הצדדים במחציות.
17. במסגרת הדיון הסכימו הצדדים כי פסה"ד בתביעה יינתן בהתאם לחומר שקיים בתיק ללא שמיעת ראיות. בטרם מתן פס"ד ביקש המותב מהצדדים לדעת באם הצדדים התגרשו, והתובעת הודיעה כי הצדדים התגרשו עפ"י החלטת בית הדין השרעי בנצרת מיום 22/10/2020.
18. חשוב לציין, כי הגירושין ניתנו על סמך דוח מוסכם שהוגש מטעם שני הבוררים שהתמנו בתביעת הבוררות אותה הגיש הנתבע כנגד התובעת. בית הדין השרעי, ועל סמך דוח הבוררים שהוגש, אשר המליץ על פירוד הצדדים וחיוב הנתבע במלוא המוהר הדחוי, הורה על גירושי הצדדים תוך חיות הנתבע במלוא המוהר הדחוי ע"ס 50,000 ₪.

המסגרת הנורמטיבית:

מזונות אישה:

19. מקור החיוב במזונות בן הזוג קבוע בסעיף 2(א) לחוק תיקון דיני משפחה (מזונות), התשי"ט-1959. סעיף 2(א) לחוק, קובע בזו הלשון:

"אדם חייב במזונות בן-זוגו לפי הוראות הדין האישי החל עליו, והוראות חוק זה לא יחולו על מזונות אלה".

20. הזכות למזונות נקבעת, אם כן, לפי הדין האישי, ובענייננו ונוכח השתייכותם הדתית של הצדדים, על פי הדין המוסלמי.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 33105-06-20 ז' נ' ס'

21. בשונה ממצבם של ילדים, אשר במקרים בהם הדין האישי אינו מכיר בזכותם העקרונית למזונות, הרי שקמה החובה לזונם מכוח חוק המזונות (סעיף 3(ב)), אין חוק המזונות מזכה בן-זוג במזונות כאשר הדין האישי אינו מכיר בזכות כזו. חובתו של בעל לזון את אשתו "מוכרעת אך ורק על-פי הדין האישי ורק על-פיו, ולאורו קמות או נעלמות חובתו של הבעל וזכותה של האשה" (לעניין זה ראה: ע"א 378/90 יצהר נ' יצהר, פ"ד (1) 333 וע"א 592/83 תמר פורר נ' מריו פורר, פ"ד לח(3), 561).

22. חוק המשפחה העותמאני שהוא למעשה קודיפיקציה של הדין האישי, שתקף במדינת ישראל, יש בו למעשה שיקוף של העקרונות שהובאו לעיל ובפרט ראו: הוראותיו בסעיפים 395 ועד 399. את העקרונות הנ"ל, וכל פרשנות שיש לפרש להוראות חוק המשפחה הנ"ל, יש לפרש ממקורות המשפט השרעי כפי שצוינו לעיל וכן ראו סעיפים 345-395 לקובץ החוקים השרעיים, לגבי המעמד האישי הנ"ל.

23. בדין השרעי חב בעל במזונות אשתו מכוח שני מקורות: האחד הוא דיני השריעה הקלאסיים ובעיקר מהוראות הקוראן, והשני הוא חוק המשפחה המוסלמי (העות'מאני) משנת 1917.

סעיף 69 לחוק קובע:

"עם השלמת קשר הנישואין מתחייב הבעל בתשלום המוהר ופרנסת האשה ודיני ירושה חלים עליה".

וסעיף 92 לחוק זה קובע:

"תשלום דמי מזונות נקבע בהסכמת בני הזוג או לפי החלטת השופט. הסכום ניתן להגדלה והפחתה עם שינוי במחירים, או במצבו הכלכלי של הזוג, אם יוכח שהוא פחות או יותר מהדרוש".

ואילו סעיף 94 קובע:

"סירב בעל לפרנס את אשתו, יקצוב השופט, על פי בקשתה, את דמי המזונות לפי מצב הצדדים החל מיום הבקשה ויצווה על פרעונם מראש, עבור התקופה שיקבע".

סעיף 101 לחוק קובע:

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 33105-06-20 ז' נ' ס'

"אישה שמרדה ועזבה את בית בעלה, או שמנעה את בעלה מלהיכנס לביתה, לפני שדרשה להעבירה אל בית אחר, מפסידה את זכותה לדמי מזונות עבור תקופת מרדותה".

24. ההוראות שפורטו לעיל ובעיקר בכל מה שקשור לחובת הריתוק המוטלת על האישה, מלמדים רבות אודות חשיבותה של חובה זו בדין המוסלמי לרבות השלכתה על תשלום דמי המזונות. העובדה, כי רק עזיבת הבית, כשהסיבה לכך אינה מוצדקת ובעטייה של האישה, מהווה מרידה של האישה, מלמדת עד כמה עיקרית ומשמעותית היא חובת הריתוק של האישה המוסלמית בבית הבעל.

25. זאת ועוד, על פי הדין השרעי, חיוב בעל במזונות אשתו, הוא אינו בתמורה לעבודתה בבית ואין האישה חייבת על פי הדין המוסלמי בעבודות בית או אחרות. חיוב במזונות האשה אינו קשור כלל וכלל לעושרה של האשה, וככל שהאשה מוכיחה זכאותה למזונות יש לפסוק לה. באשר לכספי האישה, הרי שלבעל אין זכות בכספים אלה והאישה יכולה לנהוג בהם כרצונה.

26. על פי הדין השרעי, במסגרת חבות הבעל במזונות אשתו הוא חייב לספק לה:

א. "סוכנא" (מדור).

ב. "טעאם" (מזון).

ג. "כסוא" (ביגוד).

ד. "תטביב ועלאגי" (בריאות).

ה. "אלח'דמה" (משרת).

27. על פי הדין השרעי, אישה זכאית למזונותיה בהתקיים התנאים הבאים:

א. נישואין תקפים (עקד סחיח), קרי נערך הסכם נישואין שרעי באמצעות עורך הנישואין והתקיימו בו כל המרכיבים לחוקיותו ואין בו כל פגם.

ב. האישה מקיימת את חובת "אלאחתבאס" (חובת הריתוק). חובה זו הגדרתה בדין השרעי ואצטט בערבית "כל من احتیس لحق غیره ومنفعته فنفقته علی من احتیس لأجله". ובתרגום לעברית – כל מי שהיה מרותק לזולתו ולאינטרס שלו, מזונותיו יחולו על מי שלמענו היה מרותק. חובה זו משמעותה, כי האישה מקדישה את עצמה לבעלה, כאשר קיומה של חובה זו מתאפשר אך ורק במגוריה עימו. הדבר דומה לכלל שבהלכה העברית לפיו, אישה זכאית למזונותיה כל עוד היא עם בעלה. חריג לכלל האמור,

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 33105-06-20 ז' נ' ס'

מאפשר פסיקת מזונות לאישה המוסלמית שאינה גרה עם בעלה אם היא מוכיחה, כי המניעה לקיום חובתה היא בעטיו של הבעל וכי עזיבתה את דירת המגורים המשותפת של הצדדים הינה מטעמים מוצדקים.

מזונות הקטין:

28. באשר למזונות הקטין, האב חייב במזונותיו מכוח היותו בשר מבשרו, ועל הקטין להוכיח נזקקות כדי לזכות במזונות מאביו, היינו: אם לילד כספים שיכולים לממן באמצעותם את כל צרכיו, לא יחוייב אביו מזונותיו. בשונה ממזונות אישה, האב מחוייב במזונות כיפאיה (מינימום) עבור ילדיו הקטינים ואינו מחוייב במזונות "יסאר" או מזונות "אעסאר" לפי הנסיבות.

29. מזונות הקטין, בדומה למזונות אישה, כוללים מזונות בגין מדור, מזון, ביגוד ובריאות. כמו כן, על פי הדין המוסלמי, האב חייב במזונות הבן הזכר עד שייתבגר ויתחיל להשתכר וכן חייב במזונות הבת עד נישואיה.

30. על פי הדין המוסלמי, יכולתו של אב ובעל לשאת במזונות אשתו וילדיו, אינה נמדדת רק על פי הכנסתו בפועל, אלא גם על פי פוטנציאל השתכרותו, כאשר הדין המוסלמי מגדיר את מי "שאינו יכול לעבוד ולהשתכר" כאחד מאלה מלבד:

- א. הסובל ממחלת נפש או מחלה הגורמת לאובדן מוחלט של כושר השתכרות.
- ב. מחסור בעבודה.

31. בפסיקה של בתי הדין השרעיים נפסקו לקטינים מזונות מינימליים ("מזונות קיום") בסך ממוצע של 1,300 ₪ לחודש, כאשר אלה כוללים רק אוכל ולבוש, וזאת כעולה מסקירה שמצויה בפסיקה של בתי המשפט לענייני משפחה (תמ"ש (חדרה) 1410/06 ו.ז.מ. נ' מ.מ.ח., תק-מש 2007(3), 17, 19 (2007) ותמ"ש (נצרת) 2881/03 פלונית נ' פלוני (פורסם במאגר "נבו").

32. הלכה פסוקה היא, כי צרכיו הכרחיים של קטין שאינם דורשים ראיות מפורטות משהם בידיעה הכללית השיפוטית, עומדים על סך של כ- 1,350 ₪ בחודש עד 1,500 ₪ ללא הוצאות מדור וחינוך ואו דמי טיפול והוצאות חריגות אחרות. משכך זהו הסכום המינימום שיש להשית לפחות על הנתבע עבור מזונות בנו הקטין.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 33105-06-20 ז' נ' ס'

ראה ע"מ (י-ם) 789/05 ע' ד' נ' ע' י' [פורסם בנבו] (2003), בפסקה 27 ואילך), (ראה, לאחרונה את הדיון על כך בעמ"ש (ת"א) 1057/09 ש.ת. נ' ד.ג. [פורסם באתרים משפטיים] (2010), מפי השופטים ישעיהו שנלר, ד"ר קובי ורדי וד"ר דפנה אבניאלי, בפסקה 6 וכן בפסקאות 17-18 ועוד ראה לאחרונה דיונו המפורט של כבי השופט דרורי ברמ"ש (י-ם) 17808-05-10 פלוני נ' המוסד לביטוח לאומי ירושלים [פורסם באתרים משפטיים] (08/08/2011). בר"ע (ת"א) 1895/02 בן עמי נ' משיח, תק-מח 203 (/) 23019 (20/1/30).

33. צרכים הכרחיים הוגדרו כדברים בסיסיים, שבלעדיהם הילד אינו יכול להתקיים והם אותם צרכים ההולמים אף ילדי עניים. בשורה של פסקי-דין נקבע, כי במסגרת הצרכים ההכרחיים של הילדים, נכללות הוצאות מזון, ביגוד, הנעלה, תרופות והוצאות מדור ואחזקת הבית בחלק אשר נזקף לקטין.

מן הכלל אל הפרט - דיון והכרעה:

מזונות אשה:

34. במקרה דנן, בני הזוג, נפרדו זה מזה ביום 25/7/2019, והתגרשו ביום 22/10/2020. כיום ולאחר שהתובעת עזבה את בית המגורים המשותף של הצדדים, היא מתגוררת יחד עם הקטין בדירה בשכירות בעיר ****.

35. במסגרת התביעה כאמור, תובעת האישה את מזונות הקטין ומזונותיה, ואילו הנתבע מבקש לדחות את תביעת מזונות אישה ומבקש להתחשב במצבו הכלכלי בעת פסיקת מזונות הקטין. התובעת כאמור דרשה לחייב את הנתבע בתשלום סך של 2,500 ₪ עבור מזונות הקטין וסך של 2,500 ₪ עבור מזונותיה.

36. אין חולק, כי הדין השרעי מטיל חבות אבסולוטית על הבעל לזון את אשתו, כל עוד היא עומדת בתנאים שנקבעו בהוראות הדין השרעי כפי שפורטו לעיל. בעניין זה, על ביהמ"ש להכריע באם מגיע לאשה מזונות מבעלה מיום הגשת התביעה.

37. כאמור, התובעת עזבה את בית המגורים המשותף של הצדדים לטענתה בשל אלימות פיזית ומילולית שנהג הנתבע כלפיה. הנתבע נחקר בגין התלונה שהוגשה ע"י התובעת ושחרר אף ללא מעצר.

38. התובעת לא צירפה לתביעתה שום ראיה או אסמכתא לכך, כי הנתבע הורשע בגין אלימות שהפגין נגדה. אומנם, הנתבע נעצר ונחקר, אולם הוא שוחרר ועד היום לא הוגש נגדו כתב

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 33105-06-20 ז' נ' ס'

אישום בגין התלונה שהוגשה נגדו ע"י האישה. כמו כן, גם לעניין צו ההגנה שניתן, הנתבע הסכים למתן הצו מבלי להודות בשום טענה מטענות התובעת.

39. התובעת בחרה לעזוב את הבית יחד עם הקטין מרצונה הטוב והחופשי, ולא הוכיחה כי אכן הנתבע נהג נגדה באלימות פיזית ומילולית כלשהי, ולא הובאה מטעמה שום ראיה להוכחת טענה זו. גם מעצרו וחקירתו של הנתבע בגין התלונה שהוגשה מטעם התובעת לא הובילה עד היום להגשת כתב אישום נגדו.

40. לא הוברר מספיק ע"י התובעת למה בחרה לעזוב את בית המגורים המשותף של הצדדים ולעבור לבית הוריה. מה עוד וחשוב לציין, כי הגשת בקשה לצו הגנה וקבלת צו וכן הגשת תלונה במשטרה אין בהן לקבוע כלל וכלל כי הנתבע הינו אלים, כל עוד התלונה לא התגבשה להגשת כתב אישום והרשעתו של הנתבע בפלילים וכן צו ההגנה שניתן, ניתן בהסכמתו של הנתבע ומבלי להודות בשום טענה מטענות התובעת.

41. התובעת לא קיימה את חובת הריתוק, ולא מרותקת לבית המגורים המשותף של הצדדים, ולא הוכח על ידה כי עזיבת בית המגורים המשותף הייתה מוצדקת. התובעת לא קיימה את חובת הריתוק ועברה להתגורר בבית הוריה, לא ביקשה לחזור לבית המגורים המשותף, דבר שיכלה לעשות במסגרת צו ההגנה שהגישה כנגד הנתבע.

42. חובת הריתוק, שהינה תנאי עיקרי והכרחי לזכאות למזונות אישה, לא מתקיימת בשהייתה של האישה בבית הוריה וכיום בדירה המושכרת על ידה. האישה, לפחות כך עלה מהמסמכים שיש בתיק, לא מקיימת את כל חובותיה וחיוביה כלפי הבעל, עזבה את בית המגורים המשותף, לא עתרה לחזרתה לבית ובכך היא לא קיימה את חובת הריתוק וחובת אלתמכון כלפי בעלה הנתבע.

43. עוד מצאתי לציין ולהדגיש, כי עפ"י החלטת קאדי בית הדין השרעי אשר הורה על גירושי הצדדים, החלטה שהתבססה על דוח הבוררים, ועל אף שהנתבע חויב במלוא המוהר הדחוי, עולה כי הבוררים לא הטילו את האשמה של הפירוד על מי מהצדדים, דבר שגם מחזק את הקביעה כי לא הוכח כלל וכלל כי הנתבע הוא האשם בגירושי הצדדים.

44. אשר על כן, אני מורה על דחיית עתירת האישה למזונותיה.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 33105-06-20 ז' נ' ס'

מזונות הקטין:

45. התובעת לא צירפה לכתב תביעתה ולהרצאת הפרטים מסמכים רלוונטיים ונדרשים לצורך התביעה. תביעתה של התובעת הינה שטחית ואף לקונית, אינה נתמכת בראיות ובאסמכתאות לנטען בה. הסכומים המבוקשים, נטענו בעלמא ללא כל אסמכתאות.
46. התובעת לא צירפה לתביעתה שום מסמך ולו בדל ראיה אודות צרכי הקטין, ומשכך אין להיענות לדרישתה בכתב התביעה להעמיד את סכום מזונותיו על הסכום שנתבקש ע"ס 2,500 ש"ח, כאשר יש לציין ולהדגיש, כי לא פורטו אבות המזונות.
47. יש לזכור, כי תביעת מזונות הינה תביעה כספית רגילה שטעונה הוכחה, ולכן היה על התובעת החובה להגיש את התביעה כדבעי ולצרף לה ראיות ואסמכתאות להוכחת הנטען בה.
48. עם זאת, לביהמ"ש הסמכות לפסוק מזונות ולא כל שכן לאמוד צרכים של קטין על דרך האומדנא ומבלי להיזקק להוכחה מדויקת של הצרכים, וזאת בהתבסס על ניסיון חייו של השופט אשר בתוך עמו יושב (ראה: ע"א 687/03 מזור נ' מזור, פ"ד לח(3) 29, 33; ע"א 130/85 ניסים סבן כהן נ' שמעון כהן, פ"ד מ(1) 69; ע"א 613/85 שגב נ' שגב, פ"ד לט(3) 825; תמ"ש (טב') 12107-04-10 ס.ג. נ' ע.ג. [פורסם באתרים משפטיים] (25/01/2011)).
49. אשר על כן ומאחר ועל האב מוטלת החובה האבסולוטית לזון את הקטין תוך סיפוק כל צרכיו, ובהתחשב בדין האישי החל על הצדדים, בהכנסות האב, זמני השהות ושאר השיקולים שפורטו לעיל מצאתי לקבל את תביעת התובעת ולחייב את הנתבע במזונות הקטין בסכום כולל של 1,600 ₪, סכום שהתובעת בעצמה הסכימה לו וסכום שמשקף את צרכיו של הקטין.

סוף דבר:

50. אשר על כן אני מורה כדלקמן:
- א. הנתבע ישלם מזונות הקטין בסכום כולל של 1,600 ₪ סכום שכולל הוצאות המדור ואחזקתו.
- ב. מאחר והתובעת מתגוררת בשכירות וכיום היא גרושה, היא זכאית לקבלת עזרה וסיוע

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 33105-06-20 ז' נ' ס'

ממשרד השיכון בדמי השכירות ועליה להגיש בקשה מתאימה לכך.

- ג. סכומי המזונות הנ"ל ישולמו בכל 28 עבור כל חודש החל מיום 28/4/2021. מזונות העבר יהיו בהתאם לפסה"ד שניתן בתיק י"ס.
- ד. המזונות יהיו מוצמדים למדד המחירים לצרכן, על בסיס המדד שפורסם ביום 15/4/2021 ויעודכנו אחת לשלושה חודשים, ללא חיובים רטרואקטיביים. התאמה ראשונה תעשה ביום 15/7/2021, ההתאמה תעשה ללא תשלום הפרשי מדד רטרואקטיביים וללא תשלום הפרשי מדד שליליים.
- ה. קצבת הקטין המשולמת על ידי המוסד לביטוח לאומי תשולם לתובעת בנוסף לדמי המזונות וכן בנוסף לכל מענק שישולם עבור הקטין.
- ו. המזונות ישולמו במלואם עד שימלאו לקטין 18 שנים.
- ז. בנוסף לדמי המזונות אני מחייב את הנתבע במחצית הוצאות בריאות החריגות של הקטין אשר אינן מכוסות על ידי חוק בריאות ממלכתי (טיפול שיניים, משקפיים וטיפולים פסיכולוגיים), בכפוף לתיאום בין הצדדים ובהעדר הסכמה, על פי המלצת רופא המשפחה או הגורם המטפל, והכול על פי קבלות.
- ח. כמו כן, יישאו שני הצדדים בחלקים שווים בהוצאות חינוך.
- ט. כל הוצאה מיוחדת אחרת, תחול על שני ההורים, רק אם תוצא בהסכמתם המשותפת.
- ט. סכום שלא ישולם במועד יישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק.

51. בנסיבות העניין, איני עושה צו להוצאות.

52. המזכירות תעביר פס"ד לצדדים ותסגור את התיק.

מותר לפרסום בהשמטת פרטים מזהים.

1 ניתן היום, ו' אייר תשפ"א, 18 אפריל 2021, בהעדר הצדדים.

2

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 33105-06-20 ז' נ' ס'

1

חתימה

חתימה